

מסכת אהלוות

פרק יו

א. כל המטילין מביאין את הטמאה בעבי המרידע. אמר רבי טרפון, אקפח את בני נשוא הלהקה מקפהת, ששם השומע, וטעאה, שהאבר עובר והמרידע על כתפו, והאיל צדו אחד על הקבר, וטמאו מה שום כלים המהילים על המת. אמר רבי עקיבא, אני אמתקו שישו דברי חכמים קימין, שישו כל המטילין מביאין את הטמאה על אדם הנושא בעבי המרידע, ועל עצמו בכל שהוא, ועל שאר אדם וכילים בפottaח טפח:

ב. כיצד. כוש שהוֹא תחוב בכתל, בחצי זית ממחפיו ובחצי זית מעל גביו, אף על פי שאין מנגנון, טמא. נמצא מביא את הטמאה לעצמו בכל שהוא. הקדר שהוֹא עobar וקסל על כתפו והאיל צדו אחד על הקבר, הכלים שבצד השני טהורין. אם יש בסל פottaח טפח, טמאים. הפליליות הקרובות בין לער בין לדרה, אחד חדשות ואחד ישנות, טמאות. הרחוקות, חדשות טהורות וишנות טמאות. איזו היא קרובה, חמשים אמה. וישנה, ששים שנה, דברי

רבי מאיר. רבי יהודה אומר, קרוּבָה, שְׁאֵין קרוּבָה מִפְנָה. וַיֹּשֶׁבֶת,

שְׁאֵין אָדָם זָכָרָה:

ג. הומוא מות בתקלה משכב כדרפו, נוטלו ואת תפוסתו. מצא שניים, נוטלו ואת תפוסתו. מצא שלשה, אם יש בין זה לזה מאربع אמרות ועד שמנה כמלא מטה וקוברייה, הרי זו שכונת קברות. בודק מפנו ולහלו עשרים אמה. מצא אחד בסוף עשרים אמה, בודק מפנו ולහלו עשרים אמה, שרגלים לדבר. שאליו מתקלה מצאו, נוטלו ואת תפוסתו:

ד. הבזק, בזק אמה על אמה ומגיהם אמה, עד שהוא מגיע לסלע או לבתויה. הומוא את הערף מקומו טמאה, אוכל בדמעו. המפקח בಗל, אינו אוכל בדמעו:

ה. היה בזק, הגיע לנחל או לשולית, או לדרך הרבהם, מפסיק. שדה שענרכו בה הרוגים, מלקט עצם ו הכל טהור. המפנה קברו מתוקה שדהו, מלקט עצם ו הכל טהור. בור שטפחים לתוכו נפלים או הרוגים, מלקט עצם ו הכל טהור. רבי שמעון אומר, אם התקינו לקבר מתקלה, יש לו תפosa:

